

1981, 17. října – Sdělení VONS č. 269 „Přepadení Ziny Freundové“ o vniknutí neznámých mužů do bytu Ziny Freundové a jejím fyzickém a psychickém týrání.

Ve dvě hodiny v noci z 12. na 13. října 1981 zazvonil někdo u bytu Ziny a Karla Freundových, Mánesova 90, Praha 2. Zina Freundová, která byla sama doma, šla otevřít. Jakmile otevřela dveře, vtrhl do místnosti muž, který jí zakryl oči a ústa, a za ním vnikli další. Když se přesvědčili, že v bytě nikdo jiný není, začali ji bít, kopat a otloukat jí hlavou o zeď. Přitom jí stále drželi oči a ústa. Při sebemenším pohybu jí odborným hmatem na šíji způsobovali bolest. Muž, který jí zakrýval ústa a oči, jí šeptal do ucha, že ji zabijí, že to nikdo nebude vyšetřovat a jiné výhrůžky a nadávky. Nejdřív musela stát, později ji donutili si sednout na zem a pevně jí přitiskli hlavu na kolena. Během doby, kdy seděla, držel ji jeden z mužů, zatímco jiní prohledávali byt, přičemž odcizili, jak se později ukázalo, pouze kazetový magnetofon s kazetami z kursu angličtiny. Peníze a jiné cenné předměty ponechali bez povšimnutí. Zině Freundové pak šlapali po bosých nohou, sprostě jí nadávali a ostříhali jí na temeni hlavy několik pramenů vlasů. Potom z ní začali strhávat noční košili, přičemž ji donutili vstát a pak jí košili zcela servali. Nahou ji osahávali a přinutili ji, aby si lehla na zem. Jeden z mužů jí seděl na obličejí a nutil ji, aby roztahovala nohy. Ostatní ji přitom ohmatávali a nesporně se snažili vzbudit dojem, že ji hodlají znásilnit. Pak jí poručili, aby si lehla na bok a náhle odešla.¹

Když se Zina Freundová z otřesu částečně vzpamatovala, zjistila, že oba telefonní přístroje mají přestřížené šňůry.

Při vyšetření lékař konstatoval otřes mozku a pohmožděniny, naordinoval uklidňující léky a nařídil naprostý klid na lůžku s diagnózou č. 850.

Zina Freundová je členka kolektivu mluvčích Charty 77 a VONSu. Jedná se nepochybně o mstu za její politickou aktivitu. Případy hrubého fyzického násilí vůči signatářům Charty 77 a dalším

občanům jsou stále častější a jejich intenzita se stále zesiluje, tento stav nemůžeme označit jinak než jako teror.²

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 10, s. 5.

POZNÁMKY

¹ Zina Freundová otevřela dveře proto, že se jeden ze tří mužů, kteří se zúčastnili přepadení, představil jako její kamarád Ivan Jirous. Během přepadení se jí muži ptali na záležitosti související s činností Charty 77 a VONS. Po tomto útoku se Freundová odstěhovala do Anglie, což hodnotila jako velice obtížné rozhodnutí. LP, Sb. VONS, inv. č. 94, sign. II/2, kart. 21, trestní oznámení podané Z. Freundovou Inspekci Ministerstva vnitra na příslušníky StB, kteří ji v lednu 1977 násilně odvezli na venerologické vyšetření, a na pachatele jejího přepadení v říjnu 1981 z 21. 8. 1990, v příloze oznámení jsou lékařské zprávy o zdravotním stavu Z. Freundové po přepadení. K případu viz dále dokumentární film České televize *Ženy Charty 77. Zina Freundová* (režie Tereza Svěráková, 2007), <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/206562264000008-zeny-charty-77/> [28. 2. 2014]. Příslušníci StB zneužili 11. 11. 1981 tento incident k tomu, aby pod záminkou nutnosti získat svědeckou výpověď Z. Freundové šikanovali její rodinu. Viz stížnost manželů Freundových náčelníkovi Krajské správy SNB v Praze na nezákonný postup příslušníků StB ze 16. 11. 1981 in: *Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 11, s. 10–11.*

² Proti přepadení Freundové protestovali mj. signatáři petice generálnímu prokurátorovi ČSSR Jánů Feješovi, kteří požadovali jeho prošetření. V petici bylo uvedeno: „*Tento čin je nejen hrubým porušením našich zákonů, ale lze jej považovat i za výstražný signál hrozícího šíření terorismu i v našem státě. Neprospívá to ani dobrému jménu naší republiky, jestliže se ve městě, jež právě v té době hostí Mezinárodní kongres žen, může odehrávat takovéto přepadení spící ženy. Nemůžeme přece dopustit, aby v ČSSR tyto metody zdomácněly. Jednou ze základních lidských a občanských svobod, jež jsou deklarovány i nejvyššími československými orgány, je svoboda od strachu.*“ *Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 10, s. 9–10.*

O případu referovala i zahraniční média, včetně exilových časopisů, viz článek „Charta 77-aktivist misshandlad i hemmet“ in: *Stockholm Tidningen*, 16. 10. 1981; článek „Případ Ziny Freundové“ in: *Západ* 4, 1982, č. 1 (únor), s. 7, nebo článek „Britský Sunday Times o Chartě 77“ o důvodech vedoucích k emigraci Z. Freundovou a Jiřího Bednáře in: *Americké listy*, 1982, č. 39 (29. 9.), s. 2, uloženo též in: LP, Sb. VONS inv. č. 94, sign. IV/3–5, kart. 21.